

ВЕРБАЛЬНІ ТА НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗІВ У КОНКРЕТНІЙ ПОЕЗІЇ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Якущенко Ю., студ. ПР-61,
Чепелюк А. Д., ст. викладач

Літературний текст – багатократно закодований, тому розглядати його потрібно на різних рівнях.

Важливо з'ясувати засоби та механізми впливу автора на читача та перцепцію твору читачем, що різні категорії тексту залежать від художнього образу та засобів його формування.

Важливо також розуміти диференціацію художнього тексту на поезію та прозу. Поезія звертається більше до фантазії реципієнта, а проза більше до розуму; в поезії превалює значний елемент зображення за допомогою стилістичних фігур, яких проза не допускає, в прозі превалює логічний зміст.

Художній образ, як категорія художнього тексту, являє собою спосіб конкретно-почуттєвого відтворення дійсності з позицій певного естетичного ідеалу.

До основних функцій образу належать пізнавальна, комунікативна, естетична, виховна. Художні образи – не пасивне узагальнення дійсності, вони мають емоційно-вольові елементи, які дозволяють літературі стати активною силою в суспільстві.

Конкретна поезія – особливий вид художнього поетичного мистецтва, який характеризується великою кількістю імпліцитної інформації, невербальних засобів, а також тим, що особлива роль відводиться читачу. Конкретна поезія – повідомлення, яке має свою власну особливу структуру.

Це самодостатній об'єкт, а не відображення іншого зовнішнього об'єкта або менш чи більш суб'єктивних почуттів. Її матеріал: слово, а саме звук, тон, форма, семантика.

Всі поняття, які розвивалися в площині конкретної поезії, існують в різних варіаціях в цих напрямках. Конкретна поезія має свою інтенційну та візуальну оригінальність, обширний теоретично-ідеологічний підтекст.

Поет має інтенцію змусити читача задуматися над політичною ситуацією та соціальним становищем

Оперуючи засобами мови, слова та букви, поет створює образи. Важливими є значення і досвід формування образу. З цією метою використовується акустичний та візуальний виміри мови, як літературні засоби.

М. Бензе класифікує конкретну поезію відносно їх візуальних та акустичних властивостей. До першої групи належать акустичні тексти, які класифікуються за лінгвістичними критеріями на фонетичні, морфологічно-семантичні, синтаксично-семантичні і лексико-семантичні тексти. Візуальні тексти, де використовується слово, як засіб, щоб створити картину, належать до другої групи.

Варто також згадати "констеляцію" Гомрінгера. Констеляцію краще назвати методом конкретної поезії, зображенням слів, розташованих в певному порядку. Між словами можна знайти певні співвідношення, які базуються тільки на значенні та образі даної поезії.

Вербальні засоби не використовуються в даному випадку, вони основуються на повторенні слів, що дає широку можливість інтерпретації.

Можна помітити типове скорочення мовного матеріалу до мінімуму та плакатну простоту тексту. „wind“ Гомрінгера та „jetzt“ Рюма є прикладами конкретної поезії, що базується на констеляції.

Нове для реципієнта в конкретній поезії полягає в тому, що він має активувати асоціації читання та мовні асоціації. Незвичне завдання нелегко дається читачу, так як значні відмінності між читанням та баченням перевищують загальну основу візуального. Читання значить розшифрування букви і переведення її в поняття. Навпаки, бачення не обмежується знаковими символами

Відповідно до того до якого напрямку належить поезія, використовуються різні засоби побудови образів, а саме вербальні та невербальні.

Серед них найчастіше використовуються такі засоби, як гра зі словами та їх значеннями, особлива візуальна форма, послідовність слів та рядків у вірші, широке використання фонетичних засобів, як наприклад, ономотопії.